

سوره ای عزیز اول کسی که نماز ظهر گزارد حضرت ابراهیم
 خلیل بود علیه السلام و آن در آن حین بود که در واقعه
 دید که کلام الهی اذنه خرمید **آیه** یا نبی فی ارضی
 فی المنام اذ تحک فانظر ماذا یرى قال ما ایت اظن
 ما یرى سجده فی انشاء الله من الصابرين علی اسلم اولاد
 الخیین و نادیه ان ما ابراهیم قد صدقت الرؤیا انما انکر
 بحی الحسین یعنی حضرت ابراهیم با اسماعیل گفت که ای فر
 زند من در خواب دیدم که سر تو ای بوم به بین تو چون من
 اسماعیل را بر زمین گفت که آن پدر یکی آنچه ترا از سر ابراهیم
 روی اسماعیل را بر زمین نهاد و کار تو کرد که سر اسماعیل
 را بر دوش و او را عطایا ندا آمد که یا ابراهیم قد صدقت

الرؤیا انما انکر بحی الحسین یعنی حضرت ابراهیم
 با اسماعیل گفت که ای فرزند من در خواب دیدم که
 سر تو ای بوم به بین تو چون غایب اسماعیل گفت ای پدر
 بکن آنچه ترا اموسد ابراهیم روی اسماعیل را بر زمین
 نهاد و کار تو کرد که سر اسماعیل را بر دوش حضرت
 و ایت العطایا ندا آمد که یا ابراهیم قد صدقت
 الرؤیا یعنی ما ابراهیم تو خواب خود را ایت کود ایندی
 اینست بغدای او کیشی خوشتر آدم قربان کن و آن
 روز را عید قربان نام نهادند ازان وقت سنت
 ماند قربان کردن حضرت ابراهیم این واقعه را
 آفاقی تمیز فرموده اند ولیکن این واقعه افسه